

Перспективою для подальших досліджень даного сегмента може стати розробка заходів щодо удосконалення усіх можливих(первинного, поточного та підсумкового) обліку бренду та відповідних нюансів його створення та оцінки.

Список використаних літературних джерел

1. Муравский Д. В., Смирнова М. М., Алканова О. Н. Капитал бренда в современной теории маркетинга: научный доклад. – С.-П., 2012. – С. 3-4. 7.
2. Потребительский капитал: конкурентные подходы [Электронный ресурс]: Юридическая консультация. – 2015. – Режим доступа: <http://ur-consul.ru/Guru-marketinga.t5373.html>
3. Аакер Д. Создание сильных брендов. – М.: ИД Гребенникова, 2003. – 400 с.
4. Ailawadi, K. L., Neslin, S. A., & Lehmann, D. R. // Journal of Marketing. – 2003. – 64(7). – Н. 1-17.
5. Євдокимов В.В. Бренд та товарний знак професійного футбольного клубу в системі бухгалтерського обліку: теоретичні положення. Режим доступу: <http://pbo.ztu.edu.ua/article/viewFile/46984/43727>

Радіонова Н. Й., к.е.н., доцент,

Кулик Л.В., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО АУДИТУ В УКРАЇНІ

Охорона навколишнього природного середовища, збереження та раціональне використання природних ресурсів, екологічний контроль набувають найвагомішого значення та пріоритетності у зовнішній та внутрішній політиці більшості держав світу, у тому числі й України.

Для ефективного їх вирішення потрібно впроваджувати нові інструменти природоохоронного регулювання.

Істотно важливою складовою у формуванні природоохоронної стратегії і державної політики в галузі охорони довкілля є оцінка екологічного стану, як окремо взятого підприємства так і країни загалом. Таким інструментом екологічного регулювання є екологічний аудит. У міжнародній практиці екологічний аудит вже має свою законодавчу, нормативно-методичну і навчальну бази, організаційну інфраструктуру і кваліфікованих екоаудиторів.

І хоча Закон України «Про екологічний аудит» було прийнято ще у 2004 році, нажаль, поки що екологічний аудит в Україні не набув широкого поширення.

Основні чинники, які це впливають: недостатньо вимоглива позиція держави та громадськості до підприємств-забруднювачів; недосконалість законодавства формальний, декларативний підхід до провадження системних принципів збереження навколишнього середовища.

Згідно із Законом, екологічний аудит - це документально оформлений системний незалежний процес оцінювання об'єкта екологічного аудиту, що включає збирання і об'єктивне оцінювання доказів для встановлення відповідності визначених видів діяльності, заходів, умов, системи екологічного управління та інформації з цих питань вимогам законодавства України про охорону навколишнього природного середовища та іншим критеріям екологічного аудиту. Закон передбачає два види екологічного аудиту: добровільний і обов'язковий. Добровільний аудит ініціюється і фінансується керівництвом самої компанії або (за погодженням із компанією) третьою особою, наприклад, інвестором.

Обов'язковий аудит здійснюється на замовлення заінтересованих державних органів для об'єктів або видів діяльності, що становлять підвищену екологічну небезпеку. Перелік таких об'єктів та видів діяльності встановлюється Кабміном. Обов'язковий екологічний аудит на таких об'єктах проводиться в процесі їх приватизації, при процедурі банкрутства і при екологічному страхуванні. А також при передачі (або купівлю) таких об'єктів у державну чи комунальну власність та в ряді інших випадків.

Завданнями екологічного аудиту є: обґрунтування екологічної стратегії і політики підприємства; визначення пріоритетів при плануванні природоохоронної діяльності підприємства, виявлення додаткових можливостей її здійснення; перевірка дотримання природоохоронного законодавства; зниження ризику виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із забрудненням довкілля.

Суттєвою проблемою є оцінка екологічних зобов'язань. Це пов'язано з тим, що в одних випадках зобов'язання є безпосереднім побічним продуктом основної діяльності підприємства (наприклад, гірничодобувна або нафто- і газодобувна галузі), а в інших – виникають у результаті недотримання норм екологічного законодавства, що призводить до компенсації завданої шкоди, виплати юридичних витрат, штрафів тощо.

Законодавство України про екологічний аудит потребує вдосконалення. Екологічний аудит слід запровадити щодо всіх об'єктів або видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку.

Можна поради наступні заходи для розвитку та поширення екологічного аудиту в Україні:

- 1) Всі іноземні товари, що надходять в Україну повинні підлягати суровій екологічній перевірці.
- 2) Обов'язковою умовою видачі кредитів повинно бути проведення екологічної оцінки проектів.
- 3) При здійсненні приватизації підприємств, екоаудит повинен дати оцінку екологічному стану підприємства.
- 4) При формуванні ринку нерухомості, ввести обов'язкову оцінку екологічних характеристик об'єкта.

Проведення екологічного аудиту є необхідним елементом системи управління підприємством. Так, для підприємства, насамперед, це можливість своєчасного виявлення та усунення екологічних правопорушень, що дасть можливість мінімізувати штрафи. Проведена об'єктивна оцінка роботи суб'єкта

господарювання стимулюватиме природоохоронну діяльність, що в свою чергу підвищить інвестиційну привабливість підприємства, або навіть цілої держави.

Можна стверджувати, що Україні потрібна стабільна екологічна ситуація, покращити яку можливо шляхом впровадження екологічного аудиту. Гостро стає потреба адаптації вітчизняного законодавства до світових вимог, при цьому потрібно значну увагу приділяти охороні навколишнього середовища. В цьому питанні, Україні можна звернутися до досвіду зарубіжних країн. Так, у країнах ЄС, де використовуються стандарти EMAS (Environmental Management and Audit System), результати аудиту оформлюються у вигляді екологічної декларації, яка є обов'язковою для опублікування (одна з основних відмінностей від стандарту ISO 14001). На сайтах міжнародних компаній на зразок Nokia, Sony Ericsson тощо можна отримати відкритий доступ до екологічних декларацій за кожним товаром. Така екологічна декларація містить інформацію про вплив на довкілля не тільки процесу виробництва товару, а й його розробки та користування.

Перш за все, для заохочення проведення екологічного аудиту підприємствами державі необхідно донести до керівництва важливість такої перевірки. Крім того, витрати на проведення цього аудиту повинні відшкодовуватись з бюджету.

Радіонова Н. Й., к.е.н., доцент,

Лук'янова А. Г., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ АУДИТУ УСТАНОВЧИХ ДОКУМЕНТІВ І ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Для початку господарської діяльності будь-яке підприємство потребує власних джерел її фінансування. У момент створення підприємства таку функцію виконує його початковий капітал, який за своїм матеріальним складом є сукупністю активів, інвестованих засновниками (учасниками). На